

Список використаних джерел:

1. Кривов'язюк І. В. Функціонування та розвиток підприємств в умовах кризи: системно-аналітичний підхід : монографія / І. В. Кривов'язюк. – Луцьк : РВВ ЛНТУ, 2012. – 392 с.
2. Шегда А.В. Менеджмент: навч. посіб. / А. В. Шегда. – К.: Знання, 2002. – 584 с.

Хацько В. В., к. е. н. Водолазська О. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФІНАНСОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВАТА
ОСНОВНІ ЗАХОДИ ЩОДО ЙОГО ПІДВИЩЕННЯ**

В сучасних ринкових умовах ефективність фінансово-господарської діяльності, яка відображається у досягнутих фінансових результатах, все більше залежить від вироблених та прийнятих на підприємстві управлінських рішень.

Вітчизняне законодавство не дає чіткого трактування економічної категорії «фінансовий результат», а лише наводить визначення її складових – прибутку та збитку, які й характеризують сутність даного поняття. Відповідно, прибуток відображає перевищення суми доходів над витратами, понесеними для одержання даних доходів, а збиток – навпаки [3].

Основною метою та об'єктивною умовою створення та подальшого функціонування будь-якого суб'єкта підприємництва, не зважаючи на форму власності чи вид діяльності, є отримання позитивного значення кінцевого фінансового результату діяльності – прибутку [2, с. 52]. Саме прибуток забезпечує розвиток підприємства, збільшує матеріальну зацікавленість учасників бізнесу в результатах фінансово-господарської діяльності, відображає ефективність функціонування в цілому, а сукупність заходів щодо його максимізації є першочерговою задачею для менеджменту більшості компаній.

Отриманий фінансовий результат має безпосередній вплив на розмір власного капіталу суб'єкта підприємництва шляхом збільшення або скорочення суми нерозподіленого прибутку чи непокритого збитку. В свою чергу, на величину фінансових результатів впливають внутрішні і зовнішні фактори, зокрема: цінова політика підприємства, обсяги виробництва, величина витрат, рівень ефективності використання виробничих та фінансових ресурсів, податкова система тощо [1; 2, с. 56].

Одержання прибутку – одна із стратегічних цілей управління та найважливіший об'єкт фінансового аналізу, який, окрім того, є основним фінансовим джерелом розвитку підприємства, науково-технічного вдосконалення його матеріальної бази і продукції, формування його капіталу, забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності тощо. Зростання прибутку утворює фінансову

базу для самофінансування підприємства та розширеного відтворення [1]. Саме завдяки прибутку виконуються зобов'язання перед бюджетом, банками, іншими підприємствами тощо.

Кожне підприємство прагне до підвищення фінансових результатів своєї діяльності. Саме тому дане питання має важливу роль у виробничій політиці підприємства.

Для того, щоб бізнес ставав все більш прибутковим, потребуючи при цьому як можна менше вкладень, потрібно серйозно займатися його розвитком. З цією метою на кожному підприємстві застосовується і розробляється своя стратегія зростання прибутку.

В умовах глобалізаційних економічних процесів, щоб максимізувати прибуток, потрібно не тільки впроваджувати відповідні заходи на самому підприємстві, але й аналізувати ринок, конкурентів, покупців і багато іншого. Аналіз – це основа, на якій базуються будь-які управлінські дії для збільшення фінансового результату діяльності.

Існують різні підходи до визначення напрямів підвищення фінансового результату і рентабельності. Серед базових заходів щодо підвищення фінансових результатів діяльності підприємств варто виокремити наступні:

1. Зменшення собівартості продукції завдяки більш раціональному використанню матеріальних ресурсів, виробничих потужностей і площ, робочої сили та робочого часу. Даний спосіб в наші дні не є найдієвішим, оскільки на даний моменті зменшити вартість продукції, не відобразивши змін на її якості, досить складно.

2. Збільшення фінансового результату за рахунок збільшення обсягів виготовлення та реалізації продукції. При даному методі важливо відстежувати стабільність виробництва та динаміку обсягів продаж, адже нереалізована продукція на складі негативно впливає на фінансовий результат діяльності. Щоб цьому запобігти можна реалізовувати продукцію, наприклад, зі знижками або з відстрочкою платежу.

3. Підвищення цін на продукцію, що виготовляється. Для використання цього методу виробник повинен бути впевнений в тому, що покупці готові купувати товар, навіть при підвищенні ціни на нього.

4. Впровадження нових, більш ефективних видів технологій та обладнання, а також сировини і матеріалів, що дозволить збільшити обсяги виробництва чи скоротити витрати матеріальних ресурсів.

5. Удосконалення організаційної структури підприємства та управління виробничим процесом у цілому, зниження адміністративних витрат.

6. Підвищення якості та оптимізація асортименту продукції, що може слугувати збільшенню попиту на неї та, як наслідок, підвищенню фінансового результату.

7. Розширення ринків збуту за рахунок пошуку нових споживачів на вироблену продукцію завдяки використанню елементів маркетингу, зокрема реклами.

Для досягнення максимально можливої ефективності необхідно враховувати всі компоненти комплексу заходів і впливати на них у світлі поставлених цілей.

Таким чином, отримання позитивного фінансового результату та підтримання необхідного рівня прибутковості – об'єктивні закономірності нормального функціонування компанії в ринкових умовах.

Список використаних джерел:

1. Костюк О. М. Економічний аналіз фінансових результатів підприємства: підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://library.if.ua/books/89.html>
2. Фурик В. Г. Фінанси підприємств: навч. посіб. / В. Г. Фурик, В. В. Зянько, І. М. Вальдшмідт. – Вінниця : ВНТУ, 2016. – Ч. 1. – 126 с.
3. Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 № 73 «Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» із змінами і доповненнями станом на 1 січня 2019 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE22868.html

Чабанець М. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СИСТЕМНЕ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Системний підхід до управління інвестиціями на підприємстві дозволяє досліджувати об'єктно-суб'єктну компоненту управління у взаємозв'язку з іншими системними компонентами і елементами з урахуванням принципів управління, інвестиційних ризиків. Система управління інвестиціями на підприємстві включає принципи управління, об'єкт, суб'єкт управління, інвестиційну політику підприємства, функції управління інвестиціями, правове, нормативне та інформаційне забезпечення, методи та інструменти управління.

Принципи управління є фундаментом системи управління інвестиціями і включають загальні принципи, властиві управлінню в цілому (системності, оптимальності, гнучкості, регламентації, формалізації і ін.), і специфічні принципи, що відображають інвестиційну спрямованість управління (принцип забезпечення відповідності портфеля фінансових ресурсів; принцип диверсифікації; принцип оптимізації співвідношення прибутковості і ризику, прибутковості і ліквідності; принцип відповідності об'єктів інвестування кадровому потенціалу та ін.).

Всебічне дослідження системи управління інвестиціями на промисловому підприємстві неможливе без розгляду процесу управління. На основі аналізу етапів процесу управління інвестиційним портфелем і управління окремим